

Telegraful Român

FOAIE RELIGIOASA EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÎNĂ DE ALBA IULIA ȘI SIBIU

ABONAMENTUL :

Pe un an : 24 lei
Pe 6 luni : 12 lei
Pe 3 luni : 6 lei

ARTICOLELE ȘI CORESPONDENȚA

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu,
str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se
înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

PREȚUL INSERTIUNILOR:

Un cm² 60 bani pentru odată; dacă se publică de
mai multe ori se dă rabat corespunzător.
Insertiunile se adresează ADMINISTRĂȚIEI
Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai nr. 35.

7 Noiembrie

Poporul sovietic și întreaga omenire progresistă aniversează împlinirea a 42 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, care a deschis în istoria lumii o epocă nouă, epoca socialismului.

În acești 42 de ani Uniunea Sovietică a străbătut un drum glorios și a dobândit mărețe victorii. Moștenind de la regimul burghezo-moșieresc o țară înapoiată și sărăcită de război, oamenii muncii sovietici au făurit un stat socialist puternic, care a depășit toate țările capitaliste din Europa și în unele privințe a depășit și pe cea mai mare țară capitalistă, Statele Unite ale Americii. Congresul al XXI al P.C.U.S. a aprobat planul de șapte ani (1959—1965), care prevede un avânt măreț al industriei, agriculturii și culturii socialiste. Astfel făurirea comunismului, care oferă o viață îmbelșugată, luminată și fericită pentru toți oamenii muncii, devine o sarcină a acestor ani. Planul prevede creșterea producției industriale cu 80%, a producției agricole de 1,7 ori, a veniturilor muncitorilor și funcționarilor cu 40%, a veniturilor colhoznicilor cu cel puțin 40%. Cetățenii sovietici vor lucra în genere 5—6 zile pe săptămână, câte 6—7 ore pe zi. Astfel într-un timp scurt Uniunea Sovietică va depăși S.U.A. la producția pe cap de locuitor și va ocupa primul loc în lume, iar poporul sovietic va avea cel mai înalt nivel de trai, material și cultural, între toate popoarele lumii. Încă anul acesta prevederile planului septenal au fost depășite, așa că el va fi împlinit înainte de 1965. În unele sectoare producția globală a Uniunii Sovietice depășește producția globală a S.U.A. (oțel, petrol, cărbune, ciment, țesături de lână, grâu, cartofi, lapte, unt, ș. a.).

Marele avânt al Uniunii Sovietice s-a arătat în succesele științei și tehnicii sovietice. Oamenii de știință, tehnicienii și muncitorii sovietici au realizat prima centrală atomo-electrică, cel mai mare sincrofazon din lume, cele mai mari hidrocentrale din lume, primul spărgător de gheață din lume, a lansat primii sateliți artificiali, prima planetă artificială și

au trimis prima rachetă în lună, ducând acolo fanionul cu stema sovietică.

Aceste realizări au pus în uimire toate popoarele. Ele sînt dovada clară a superiorității socialismului asupra capitalismului.

Sub stindardul mării Revoluții Socialiste din Octombrie s-au eliberat țările de democrație populară și construiesc socialismul cu succes. Ele înaintează odată cu Uniunea Sovietică, bucurîndu-se de ajutorul ei dezinteresat și frățesc. Astfel în 1965 lagărul socialist va produce mai mult de jumătate din întreaga producție industrială mondială.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a dat un puternic imbold și luptei popoarelor coloniale împotriva imperialismului și colonialismului, pentru dobîndirea independenței. Aceste popoare, după ce și-au dobîndit independența, sînt ajutate de Uniunea Sovietică și țările socialiste ca să-și întărească independența prin făurirea unei industrii proprii și dezvoltarea lor economică. Nu e departe vremea cînd nu va mai exista nici un popor colonial, care să nu-și fi dobîndit independența.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a deschis oamenilor muncii de pretutindeni calea biruințelor, îi înflăcărează în lupta împotriva exploatării, pentru o viață mai bună, pentru democrație, pace și socialism.

Iar socialism însemnează pace. Forțele păcii, datorită Uniunii Sovietice și țărilor socialiste, au devenit așa de puternice încît ele pot stăvili izbucnirea unui nou război și asigura pacea pentru totdeauna.

Cea de-a 42-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie arată clar să istoria merge spre socialism, spre comunism. Sub steagul socialismului popoarele își împlinesc cele mai mărețe visuri. Forțele populare, declanșate de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, pășesc din victorie în victorie spre un viitor din ce în ce mai fericit, mai luminos.

Telegraful Român

Primii în lume

Multe povești și legende s-au făurit despre lună. Luna învăluie cu lumina ei toate lucrurile ca într-o vrajă și umple nopțile de farmec și mister. De cîteori oamenii nu și-au ridicat privirea spre cer și n-au visat să călătorească cumva și să puie piciorul în lună?! Și iată că visul acesta se apropie de împlinire: oamenii de știință, tehnicienii și muncitorii sovietici au trimis prima rachetă, care pornind din Uniunea Sovietică a ajuns în lună la 14 septembrie a. c., ora 0,02 (minute) și 24" (secunde). Această rachetă a dus pe lună fanioane cu stema Uniunii Sovietice și cu inscripția: „Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste. Septembrie 1959”. Dacă a putut ajunge racheta în lună, exact la timpul calculat de oamenii de știință, nu e departe vremea cînd o navă cosmică va duce primii oameni pe lună și pe alte planete.

De ce au reușit oamenii sovietici să fie primii în lume, care să trimită o rachetă în lună? Pentru că ei au fost primii în lume, care au întemeiat statul oamenilor muncii, fără exploatare și exploatare. Pentru că ei sînt primii în lume care au construit societatea socialistă și acum construiesc comunismul. Poporul muncitor, care și-a luat soarta în mîinile proprii și muncește pentru fericirea lui, a uimit lumea prin victoriile și realizările lui. Aceste victorii arată superioritatea orînduirii socialiste față de orînduirea capitalistă. Uniunea Sovietică a luat-o înaintea Statelor Unite ale Americii, cel mai mare stat capitalist. Ritmul de dezvoltare a economiei sovietice e mult superior celui capitalist.

Așa se explică de ce oamenii sovietici sînt primii în lume care au trimis o rachetă pe lună, dar sînt și primii în lume care au pus în funcțiune un spărgător de gheață atomic, precum sînt primii în lume care au pus în funcțiune centrala electrică cu energie atomică. Ei merg în fruntea științei și tehnicii mondiale. Ei folosesc pe scară largă energia atomică în scopuri pașnice.

Oamenii sovietici stau în fruntea mișcării mondiale pentru pace. Ei socotesc că a sosit vremea, cînd războiul poate fi

(urmare în pag. 2)

Pentru întărirea Patriei

Pe data de 2 septembrie a. c., a avut loc sub președenția I. P. S. mitropolit Nicolae, conferința de orientare a preoșimii ort. române din Protopopiatul Sibiu.

Referatul intitulat: „Atitudinea preotului față de problemele economice, politice și sociale din Patria noastră” a fost susținut de Cuc, preot Dr. I. Chioariu-Sibiu, care în cuprinsul referatului a arătat că atitudinea preoșimii față de problemele sociale trebuie să fie constructivă, îndrumând poporul pe calea socializării care duce la belșug și fericire. Mîntuitorul Iisus Hristos n-a fost străin față de viața omenească, ci din contră El indirect s-a ocupat de toate problemele sociale. Să pășim alături de popor a spus Cuc. Sa, îndrumîndu-l la supunere față de stăpînire, pentru consolidarea unei vieți mai bune și mai fericite pentru toți oamenii muncii, din scumpa noastră patrie.

Pe marginea referatului au luat cuvîntul: Cuc, preoți I. Oros-Bradul, T. Bodogae-Sibiu și Opreș I.-Aciliu, care au arătat că dacă slujim credincioșilor, atunci sîntem obligați să cunoaștem munca lor și să le apreciem realizările așa cum se cuvine celor care stau în fruntea popoului. Să luptăm din toate puterile, pentru a forma creștini buni și cetățeni devotați Statului nostru de democrație populară.

P. C. Prot. I. Munteanu, luînd cuvîntul a adus frumoase completări referatului susținut, arătînd că Patria este pămîntul în care ne-am născut, crescut și în care muncim și trăim. Ea este familia ocrotitoare care ne asigură dezvoltarea fizică și morală și ne apără și înlesnește condițiile de viață și muncă. Iar patriot numim pe cetățeanul cinstit care-și iubește patria și luptă pentru fericirea ei. Adevărații patrioți sînt oamenii muncii, care se manifestă întotdeauna ca cei mai consecvenți apărători ai independenței naționale, care luptă împotriva cîmpitorilor străini cît și împotriva jugului propriei burghezii.

Pentru noi slujitorii Bisericii, patriotismul e o datorie sfîntă izvorită din porunca iubirii față de Patria noastră scumpă, pentru apărarea căreia luptăm cu convingere și eroism alături de credincioșii noștri, alături de poporul muncitor, făuritor al unei vieți noi și fericite în patria noastră R. P. R.

Biserica noastră cultivă principii etice superioare de iubire, de dreptate, în sufletul tuturor credincioșilor ei, principii care pun în mișcare simțirile nobile și generoase, disciplinînd individul, îndemnîndu-l la muncă și abnegație și jertfă pentru colectivitate. Să îndrumăm, a spus P. C. Sa, pe toți credincioșii pe cărările luminoase de dragoste ale patriei, căci această activitate constituie cea mai armonioasă colaborare cu Statul nostru și cea mai fructuoasă îndrumare pe care o putem da credincioșilor noștri.

I. P. S. Mitropolit Nicolae, a mulțumit referentului cît și celor care au luat cuvîntul și au adus frumoase completări referatului. Să ne iubim Patria și poporul așa cum a făcut-o și Mîntuitorul nostru Iisus Hristos. Așa cum a făcut-o sf. ap. Pavel și ceilalți sf. apostoli. Eu sînt con-

Primii în lume

(continuare din pag. 1)

definitiv înlăturat din viața omenirii, care vrea pace. Nu prin război se pot rezolva problemele internaționale, ci prin tratative, prin coexistență pașnică și prin întrecerea de a produce mai mult pentru fericirea tuturor.

Primii în lume care au construit socialismul și care acum construiesc comunismul, oamenii sovietici sînt primii în lume care au cucerit spațiul cosmic, au folosit energia atomică în scopuri pașnice, sînt primii în lume care au proclamat și aplicat principiul coexistenței și întrecerii pașnice, care stă la baza păcii internaționale. Ei merg cu istoria înainte, ei merg în fruntea istoriei, care deschide omenirii o epocă de belșug și fericire. N. M.

vins că Cuc, preoșime în toată vremea va aduce slujba cea mai curată Patriei. Din activitatea Cuc. Voastre, sprijinind cu dragoste toate acțiunile inițiate de regimul nostru de democrație populară, poporul drept credincios va înțelege să facă și el asemenea. Mergînd acasă, a spus I. P. S. Sa, vorbiți popoului în graiul lui ca el să înțeleagă chemarea Bisericii cît și chemarea la muncă pentru înflorirea Patriei noastre scumpe R. P. R. L.

Sfințirea bisericii din Simbăta de sus-răsăriteană

Zidită de starețul Visarion de la mănăstirea Brîncoveanu, la anul 1786, și înveșmîntată de curînd cu o frumoasă pictură, biserica „Sf. Adormiri” din Simbăta de Sus-Răsăriteană aștepta acum arhierasca tîrnosire. Și ea a venit, cu ajutorul Domnului, în ziua de Duminică, 4 octombrie 1959.

I.P.S. Sa, mitropolitul Nicolae Colan sosește pe la orele 9,30 în fața bisericii. În razele unei dimineți pline de soare, I. P. S. Sa, însoțit fiind de Părintele cons. pens. Ieronim Grovu de la Sibiu și de Părintele Arhim. Ioan Dinu, starețul mănăstirii Brîncoveanu, pășește în fața soborului de preoți ieșiți întru întîmpinare. Cuvîntul de bun sosit este rostit de părintele Octavian Cocan-Făgăraș, care exprimă bucuria preotului și a credincioșilor simbăteni, prilejuită de prezența în mijlocul lor a I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae.

Răspunzînd, I. P. S. Mitropolit Nicolae își arată mulțumirea pe care o simte ori de cîte ori merge la o sfințire de biserică, pentru că știe că nu merge numai la niște ziduri pe care le sfințește, ci și la credincioși buni, care iubesc buna podoabă a casei lui Dumnezeu. Se arată bucuros cu deosebire acum cînd se află în această parohie, pe care o socoate pe drept cuvînt ca o tindă a mănăstirii. Mulțumește apoi credincioșilor din Simbăta pentru frumoasa și caldă primire pe care i-au făcut-o.

După slujba sfințirii bisericii, se slujește Sf. Liturghie.

La sfîrșitul Sf. Liturghii a vorbit părintele O. Cocan, care a tilcuit pe scurt Evanghelia zilei, plecînd de la cuvintele Mîntuitorului: „Precum voiți să vă faceți vouă oamenii, așijderea să le faceți și voi lor” (Luca 6, 12), cuvinte care constituie regula de aur a Predicii de pe Munte. Arată obligația pe care o are creștinul de a face binele, ca pacea și bunăînțelegerea să sfîpînească peste tot.

În continuare vorbește părintele Teodor Severian, parohul local, care face un scurt istoric al bisericii, prezintă desfășurarea lucrărilor de reparare și pictare a bisericii, lucrări începute în anul 1954, mulțumește bunilor săi credincioși care, cu brațele și cu obolul lor, l-au ajutat să dea bisericii haina pe care o are astăzi. Mulțumește lui Dumnezeu care i-a ajutat în această lucrare și autorităților civile și bisericești care i-au dat sprijinul necesar.

A luat apoi cuvîntul I. P. S. Mitropolit NICOLAE, care, printre altele, tilcuieste pe scurt un fragment al unei rugăciuni de la sfințirea bisericii în care se spune: „Această casă Tatăl o a zidit; această casă Fiul o a întărit; această casă Duhul Sfînt o a luminat și a sfințit sufletele noastre”.

A urmat o agapă frățească, la care au luat parte I. P. S. Mitropolit Nicolae, însoțitorii I. P. S. Sale, preoții slujitori precum și mulți credincioși. În cadrul agapei, a luat cuvîntul părintele Nicolae Toderici (Simbăta de Sus-Apuseană), care arată pe larg istoricul bisericii care s-a sfințit și al preoților care s-au perindat de-a lungul vremii la altarul ei.

Incheind praznicul sfințirii bisericii din Simbăta de Sus-Răsăriteană, I. P. S. Mitropolit NICOLAE rosteste cîteva cuvinte de rămas bun, în care mulțumește părintelui Severian pentru lucrarea ce a săvîrșit-o spre lauda Tatălui cereșc, consiliului și comitetului parohial și tuturor credincioșilor, care, într-un fel sau altul, au contribuit la această lucrare, îndemnînd apoi credincioșii din ambele Simbete de Sus (Răsăriteană și Apuseană) să se întreacă pașnic în ridicarea și înfrumusețarea comunei lor.

Gh. P.

Dragoste și bunătate

„Dragostea voastră să fie nefățărnice. Uriți răul și lipiți-vă de bine”. Rom. XII. 9.

Cînd ne sfătuieste sf. Apostol Pavel să avem dragoste, să urim răul și să ne lipim de bine ne-a dat legea de purtare cu fiecare în parte și cu toți deopotrivă. Urmînd firul acelor științe povățuiri, cuprinse la sfîrșitul capitolului XII din epistola către Romani, lasă să crească din fiecare cuvînt credința că cea mai mare biruință este a binelui asupra răutății, a virtuții asupra păcatului, a păcii asupra vrăjmașiei. Bunătatea, care izvoarește din „dragostea frățească”, știe să găsească cînte pentru fiecare, bucurie pentru cei ce se bucură, mîngăiere pentru cei întristați, iertare pentru cei vrăjmașiți. Din toate îndemnurile apostolului respiră acea încredere în biruința binelui, a păcii și a înțelegerii, încît nu poți sta nepăsător la cuvîntul plin de liniște sufletească:

„Nu te lăsa biruit de rău, ci biruieste răul prin bine”. Cu alte cuvinte de vrei să biruiască binele, să curmați răul din chiar urzeala lui și să-i desliințați prin făptuirea binelui. Cuvintele apostolului sînt vrednice de luat în seamă și cît privește binele personal al fiecăruia, cît mai ales, cît privește binele și folosul sufleteșc al celor din jurul nostru. Într-adevăr de-ar socoti fiecare să-și îndeplinească datoriile sale de așa fel, ca prin faptele vieții sale să aducă un spor de bine între semenii săi, mult dar și bucurie ar crește și sufletele acestora. Omul de bine se frîmîntă în gîndul său ce să facă, cum să se arate în orice împrejurare a vieții ca fapta sa și purtarea sa să fie o pildă frumoasă și un îndemn spre bine aproapelui. În chipul acesta fiecare om este pentru semenul său un mîntuitor și întăritor în calea virtuții. Aproapele tău, pe care Dumnezeu ți-l scoate în cale, nu e o umbră trecătoare, ci o chemare sfîntă de înțelegere, de frățietate, de unire și sporire în cele bune. Dumnezeu ne vrea la lucrul poruncilor Sale sfinte, mărturisindu-L pe El prin virtuțile mîntuitoare. De aceea ne îndeamnă părinții duhovnicești să batem la ușa lui Dumnezeu cu mîinile virtuților. Și între virtuți cea care deschide sufletul semenului nostru este dragostea. Ea își arată rodirea ei în bunătate, în înțelegere, în pace și în tot darul de mîntuire.

În veacul de acum cînd popoarele lumii luptă pentru pace, ne dăm tot mai bine seama, că și noi, creștinii, putem aduce un rod de pace în lume. Iisus Mîntuitorul lumii a așezat puntea înțelegerii în fiecare suflet de creștin. El se vrea mărturisit în viața fiecăruia prin scoaterea patimilor egoiste și creșterea în virtute și dragoste. Cu fiecare patimă biruită se întărește în sufletul nostru binele, bucuria, pacea și tot darul de mîntuire. Înțelegerea și bunăvoirea între noi și cu semenii noștri crește, în măsura în care creștinul își face o problemă serioasă din propria sa mîntuire. Virtuțile bunătății și ale dragostei sînt brațele care ne cuprind și ne apropie de Dumnezeu și de aproapele nostru. Săvîrșind faptele dragostei de oameni aducem o prețioasă contribuție la pacea și bunăvoirea între suflete.

Dragostea aceasta trebuie să îmbrățișeze toate popoarele, ca în prietenie și colaborare să lucreze toți pentru binele tuturor. Așa se întărește și pacea între popoare, care se respectă unele pe altele și se înfrățesc.

Să luăm dar aminte la cuvîntul Sf. Apostol Pavel: să cultivăm dragostea sinceră, nefățărnice; să urim răul, să urim războiul și să ne legăm cu sufletul de bine, de pace. Să biruim răul prin bine, războiul să-l înlăturăm prin pace. Iar izvorul acestei biruințe este dragostea. Căci celce are dragoste în inima sa acela a scos din ea răutatea, acela este om al păcii în toate gîndurile și faptele sale.

Arhim. Serafim

Vizitații canonice

Insoțit de Pr. Prof. N. Mladin și de C. diaconi I. Bolog și C. Voicu, I. P. S. nostru mitropolit Nicolae a vizitat mai multe parohii din prot. Codlea. Peste tot a fost primit de preoți și credincioși cu multă dragoste.

LA VAMA BUZĂULUI:

Duminică, 13 septembrie, I. P. S. nostru mitropolit Nicolae a sfințit Biserica din parohia Vama Buzăului. Biserica a fost zidită în 1848, renovată în 1923 și acum pictată. Ea nu fusese sfințită de arhiereu. De aceea I. P. S. Sa a ținut să o sfințească, răsplătind râvna preotului și a credincioșilor. Hramul bisericii este: „Înălțarea Domnului”.

I. P. S. Sa sosește în fața bisericii la orele 10. Pr. Prot. Vasile Coman rostește cuvânt de bineventură. I. P. S. Sa răspunde mulțumind și arătând că toți credincioșii trebuie să fie una în Sfânta Biserică a lui Hristos și în iubirea Patriei noastre scumpe.

Credincioșii oferă flori I. P. S. Sale.

Se săvârșește apoi sfințirea bisericii. Urmează Sf. Liturghie. Răspunsurile le dă corul bisericesc al parohiei.

La priceasnă predică Pr. Prof. N. Mladin despre dobândirea mântuirii prin dreaptă credință și dreaptă viețuire. Credinciosul dobândește mântuirea trăind în viața aceasta după voia lui Dumnezeu, adică muncind pentru binele tuturor, luptând pentru pace, pentru înlăturarea unui război atomic, pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Că Fiul Omului n-a venit să judece lumea, ci ca lumea prin El să se mântuiască.

La sfârșitul Sfintei Liturghii, Pr. M. Modroiu prezintă realizările din parohie și mulțumește I. P. S. nostru mitropolit Nicolae și însoțitorilor de la Sibiu, celorlalți oaspeți și credincioșilor.

Luînd cuvîntul I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae spune între altele:

Credinciosul, cînd începe un lucru bun, își face semnul Sf. cruci, zicînd: „Doamne ajută” și cînd termină o treabă bună îi mulțumește lui Dumnezeu că l-a ajutat s-o săvîrșească. Și eu mulțumesc lui Dumnezeu pentru ziua aceasta frumoasă, cînd ne-am bucurat cu toții duhovnicește. Biserica aceasta, zidită cu mai bine de 100 ani în urmă, azi este ca un nou Sion. Așa am zis la sfințirea bisericii: „Innoește-te, innoește-te noue Ierusalime, că mărirea Domnului peste tine a strălucit”. Slava Domnului a venit prin rugăciunea noastră peste podoaba picturii. Abia azi am făcut sfințirea prin rugăciune de arhiereu. Înaintașii au zidit-o și au reparat-o, cei de azi au pictat-o. Dumnezeu să răsplătească și celor de atunci și celor de azi. Biserica a folosit și folosește tuturor credincioșilor fără deosebire. Ea este casa lui Dumnezeu, căci lui Dumnezeu ne închinăm, și este a tuturor credincioșilor, care se roagă Tatălui ceresc și se simt bine într-însa. Și rugăciunea curată este bine primită la Dumnezeu, care își revărsa binefacerile peste toate bunele strădăni ale credincioșilor.

Vă laud pe cei ce ați ajutat la împodobirea acestei biserici, ca să se înalțe sufletul celui ce intră în ea. Cine nu se innoește la suflet nu e înnoit chiar dacă s-ar primeni în fiecare dimineață. Primeniirea din afară folosește la sănătatea trupului, iar primeniirea cea dinlăuntru folosește la sănătatea sufletului. Creștinul se innoește sufletește prin rugăciune, prin credința cea dreaptă, lăsată nouă de Mîntuitorul și propovăduită de Sf. Apostoli, și prin viața cea dreaptă, după asemănarea înaintașilor noștri, care s-au mîntuit în Sfînta noastră Biserică dreptmăritoare. Dumnezeu să vă ferească de cădere, iar pe cel ce a căzut să-l ajutați să se ridice. Credința cea veche este bună, pentru că — cum spune Sf. Ap. Pavel — ea nu este de la om, ci de la Dumnezeu. De aceea ne călăuzim de această credință și rugăm pe Dumnezeu să ne ajute să mergem întotdeauna pe calea cea dreaptă.

Cine se află pe calea aceasta nu rătăcește nici de la drumul ce duce la patria cerească și nici de la drumul ce duce la fericirea de aici în patria noastră pămîntească. Să ne silim să fim credincioși patriei noastre din cer și patriei noastre de pe pămînt. Pentru scumpa noastră patrie de aici muncim, ne rugăm și sintem în stare să ne jertfim și viața. Cine trădează sau vinde pa-

tria sa, acela trădează și vinde mamă, tată, frați și pierde și patria cealaltă. Cine e adevărat credincios, acela își iubește patria și o slujește cu toate puterile sale. Vedem atîtea lucruri nouă bune: electrică, gaz metan, radio, ș. a. Să ne bucurăm de ele și să ajutăm prin munca noastră ca să se facă alte multe lucruri bune. Cine iubește Biserica vine la toate slujbele ei și se bucură de toate. El se bucură de bucuria lui, de bucuria fratelui lui, de bucuria țării și de bucuria lumii întregi. Și îi mulțumește lui Dumnezeu și-l roagă să dea pace satului, țării, lumii întregi, ca să se poată bucura și de dreaptăcredință și de lucrurile noi, ce le vedem că se înalță ca din pămînt pe toate meleagurile patriei noastre iubite, Republica Populară Romînă.

Dumnezeu să vă binecuvinteze pe toți, să vă ferească de tot răul și să vă ajute la tot lucrul bun!

LA BRĂDET ȘI TELIU:

După masă I. P. S. Sa a vizitat Biserica din parohia Brădet, cu hramul: „Nașterea Maicii Domnului”. În fața bisericii ne întîmpină preotul, corul bisericesc și credincioșii. Pr. Popica mărturisește bucuria de a fi cinstiți cu această înaltă vizită.

Răspunde I. P. S. nostru mitropolit Nicolae, feliicitîndu-i că au o biserică atît de mare și de frumoasă. Ori pe unde treci biletul de vizită al parohiei este biserica ei. Dacă biserica e frumoasă, bine îngrijită, sub conducerea înțeleaptă a preotului, poți spune că aici e o parohie de frunte. Domnul să vă binecuvinteze!

Apoi I. P. S. Sa intră în biserică, stă de vorbă cu preotul, cu consilierii parohiali, cu cîntărețul și cu credincioșii și iscălește în cartea bisericii.

Seara I. P. S. Sa vizitează biserica monument istoric din parohia Teliu, dînd îndrumări pentru restaurarea ei, pe care Pr. Curcubătă o pregătește. E printre puținele biserici din Ardeal care au pictură și pe dinafară.

LA BUDILA ȘI PURCĂRENI:

În 14 septembrie dimineața trecem prin Budila. Pr. Moldovan și credincioșii întîmpină pe I. P. S. Sa la intrarea în biserică. Părintele paroh urează I. P. S. bun sosît în mijlocul credincioșilor din Budila, I. P. S. Sa vorbește despre unitatea în credință și în slujirea patriei și laudă pe credincioși pentru biserica mare și frumoasă.

Intrăm în biserică. E ordine și lumină. I. P. S. Sa stă de vorbă cu preotul, consiliul parohial, cîntăreții și credincioșii. Cercetează apoi pe bătrînul și venerabilul preot Curcubătă.

Plecăm spre Purcăreni. Aici în fața monumentalei biserici — cu hramul: „Înălțarea Domnului” — zidită în 1913 — ne întîmpină soborul preoților și credincioșii. Pr. Luca Gheorghe mulțumește I. P. S. Sale și spune că credincioșii sînt buni fii ai Bisericii. Apoi i se oferă I. P. S. Sale buchete de flori.

I. P. S. nostru mitropolit Nicolae își exprimă bucuria de a se afla în această parohie, ca împreună cu preoții și credincioșii să se înalțe rugăciuni Tatălui ceresc pentru toate cele bune.

Dumnezeu să vă ajute să aduceți laudă Domnului și mulțumire patriei noastre iubite. Munca, rugăciunea și înțelepciunea noastră lui Dumnezeu să le dăm și patriei noastre dragi să i le închinăm. Să viețuim în legea strămoșească și în dragostea de patrie.

Urmează Sf. Liturghie. La Priceasnă predică pr. Prof. N. Mladin despre înțelesul Sf. Cruci: ea arată că iubirea, care rodește în jertfă, este legea fundamentală a vieții creștinești. Să iubești pe Dumnezeu și să te lapezi de tine însuși, de patimile proprii și să faci voia Lui. Să iubești pe aproapele, poporul, patria și lumea întreagă și să te lapezi de egoism și să slujești binelui obștesc, bineînțeles și păcii între popoare, să te jertfești pentru binele poporului. Acestea ne învață prăznicul Sf. Cruci, căci și Hristos a iubit lumea și s-a dat jertfă pentru mîntuirea ei.

La sfârșitul Sf. Liturghii, I. P. S. nostru mitropolit Nicolae spune între altele:

A cinsti Sf. Cruce e tot una cu a fi creștin. De aceea maică noastră cea bună, Biserica, primu' lucru ce-l învață pe credincioșii ei este facerea semnului sfintei cruci. Și credincioșii noștri sînt mult împrietenți cu sfînta Cruce.

Mă bucur din toată inima că am venit în mijlocul vostru de ziua Sfintei Cruci, în această

† Axente Banciu

La 13 august 1959 a adormit în Domnul, avînd venerabila vîrstă de 84 ani, Axente Banciu, prof. pensionar, fost membru al Consiliului parohial din Brașov-cetate și fost membru al Sinodului protopopesc. Slujba înmormîntării s-a săvîrșit de un sobor de preoți la capela Cimitirului central din Sibiu, de față fiind I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae.

Axente Banciu s-a născut în Săliște, la 20 iulie 1875. După ce a terminat școala primară din Săliște, a urmat 6 clase la liceul maghiar din Sibiu și ultimele două clase și maturitatea la liceul ort. romîn din Brașov (Or. Stalin). Facultatea a făcut-o la Budapesta, obținînd diploma pentru I. maghiară și I. romînă. A funcționat apoi din 1898 pînă în 1933 (cînd s-a pensionat) — ca profesor de I. romînă la liceul din Brașov, primii doi ani și ca profesor de I. maghiară. După pensionare s-a retras la Sibiu, spre a fi mai aproape de Săliște.

Axente Banciu a fost un om care toată viața și-a consacrat-o muncii pentru luminarea poporului. A lucrat în asociații culturale (Astra) a condus reviste, a publicat articole, studii, broșuri. A contribuit la prietenia romîno-maghiară, între altele prin traducerea lui Al. Petöffi în I. romînă.

Ca membru în Consiliul parohial de la Biserica Brașov-Cetate și în sinodul protopopesc-Brașov a desfășurat o frumoasă activitate și a apărut legalitatea bisericească. Avea mulți prieteni între slujitorii bisericii, în frunte cu I. P. S. nostru mitropolit Nicolae. A publicat articole despre Sinodul Arhidiecezan din Sibiu și articole moral-religioase. A combătut superstițiile.

La mormîntul acestui vrednic fiu al poporului și al Bisericii, se înclină toți ceice l-au cunoscut și l-au prețuit și roagă ca Domnul Dumnezeu să-i răsplătească ostenele, întru viața cea veșnică.

T. R.

frumoasă biserică, înălțată de înaintașii voștri, ca să ne rugăm împreună pentru toți, pentru fericirea poporului și înălțarea patriei noastre. Așa ne învață Mîntuitorul și Sf. Cruce ca niciodată să nu ne rugăm numai pentru noi, ci și pentru aproapele nostru. Nu e creștin acela care se roagă numai pentru sine, ci acela care își dă silința să se asemene cu Hristos, care nu s-a gîndit numai la sine și la suferințele Lui, ci la toți frații Săi din lume și la toate suferințele ce erau în lume. Așa și noi ne-am rugat pentru toți.

Creștinul se roagă peste tot, că toate ale noastre vrem să le dăm lui Hristos, precum și El s-a dat pe Sine pentru mîntuirea noastră. Celce împletește munca și rugăciunea pășeste pe drumul bun, ce duce către fericirea patriei noastre de pe pămînt și spre fericirea patriei din cer.

Dumnezeu să vă ajute ca în toate zilele vieții voastre să înaintați pe drumul acesta drept, ca prin munca și rugăciunea voastră zilnică și Dumnezeu să fie laudat și patria noastră dragă să fie înălțată. Mai frumos gînd ca acesta nu este ca prin viața noastră să fie preamărit Dumnezeu și să fie întărită patria.

Domnul ne vrea călăuziți de dragoste, de gîndul bunei înțelegeri și al păcii. Domnul să vă îndrepteze pe acest drum, ca să se împlinească cuvîntul: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pămînt pace între oameni bunăvoire”.

După masă I. P. S. nostru mitropolit Nicolae s-a întors la Sibiu. Semănător al dragostei de Biserică și de patrie, al păcii și drepteviețuirii, I. P. S. Sa a luminat mințile și a încălzit inimile pentru rugăciune și muncă, pentru slujirea binelui obștesc și a păcii în lume.

N. M.

Deschiderea cursurilor la Institutul Teologic Universitar-Sibiu

Duminică, 4 octombrie 1959, a avut loc deschiderea festivă a cursurilor la Institutul Teologic Universitar-Sibiu, pe anul școlar 1959—1960.

La Sf. Liturghie din Catedrală a predicat P. C. Prof. C. Sirbu despre iubirea creștină, pace, dezarmare și coexistență pașnică și despre pregătirea studenților teologi, ca ei să devină buni slujitori ai Bisericii și buni cetățeni ai Patriei.

La serbarea ce a avut loc în Aula Institutului Teologic Universitar, au vorbit: P. C. Păr. rector S. Vlad și P. C. Vicar T. Belasçu, reprezentant al I. P. S. nostru mitropolit Nicolae. Au fost de față P. S. Teodor, consilieri arhiepiscopiești, profesorii și studenții de la Institut și credincioși.

P. C. Păr. rector S. Vlad arată că Institutul teologic este cunoscut credincioșilor ortodocși ardeleni și bănățeni, pentru care pregătește pe viitorii slujitori ai sfintelor altare. Spune apoi cum s-a dezvoltat acest Institut din 1811 până azi, devenind din o școală de câteva săptămâni, un Institut de grad universitar. În pregătirea studenților teologi s-a ținut totdeauna seamă de nevoile obștei credincioase.

Și acum ierarhii și profesorii vor ca în acest Institut să se formeze viitori preoți, legați de Biserica și popor, care să muncească pentru mântuirea credincioșilor și propășirea poporului. Pentru aceasta se cere, pe lângă efortul profesorilor, și efortul studenților. Pe întreg cuprinsul patriei noastre scumpe în regimul de democrație populară s-a inaugurat o viață nouă, unde toți muncesc pentru fericirea poporului. Și noi trebuie să muncim să fim în pas cu vremea. Să muncim cât mai bine și cu spor.

Vorbește apoi despre înălțimea misiunii de preot. Preotul e mijlocitor între credincioși și Dumnezeu. El e investit cu putere de sus. Hristos însuși lucrează prin sfintele slujbe, dreapta învățătură și îndrumare. De la preot trebuie să pornească numai gânduri înalte și fapte frumoase. El trebuie să aibă o cultură aleasă, propovăduind adevărata învățătură a lui Dumnezeu (Maleahi 2, 7). De aici datoria studenților teologi de a învăța și a-și însuși cunoștințe bogate. Dar preotul trebuie să propovăduiască nu numai cu cuvântul, ci și cu pilda. De aceea studenții teologi trebuie să aibă o viață morală pilduitoare. Precum atletii se formează prin exercițiu, așa și preoții buni se formează prin deprinderi bune, dobândite în tinerețe. Studenții teologi trebuie să-și disciplineze gândirea, simțirea, felul de a vorbi, de a acționa. Disciplina apără contra pericolelor morale, a patimilor, și ajută la cucerirea virtuților. Lectura, rugăciunea, meditația, participarea la sf. slujbe, îi formează duhovnicește. Numai așa vor răspunde nădejdlor ce se leagă de ei, de a deveni slujitori vrednici ai Bisericii și cetățeni buni ai Statului nostru de democrație populară.

Spune apoi cuvânt de îndemn la învățătură și preoților, veniți la cursurile de îndrumare misionară. Aici preoții din Mitropoliile Banatului și Ardealului își împropășesc cunoștințele teologice, se familiarizează cu anumite probleme sociale, fac schimb de experiență, ca apoi în parohii să lucreze mai cu spor pe plan bisericesc și social.

De încheiere mulțumește ierarhilor ardeleni și bănățeni și Departamentului Cultelor pentru ocrotire și sprijin.

P. C. vicar T. Belasçu spune că, pe lângă cele recomandate de Păr. Rector, el îndrumază pe preoți și studenții teologi să folosească rugăciunea și studiul. Rugăciunea o fac studenții teologi la Catedrală și zilnic la capela mitropolitană. În capelă se roagă de obște, dar și individual. Studiul se referă la cunoștințele teologice dobândite în cei patru ani de școală, dar și la cunoașterea marilor cuceriri ale științei moderne. Noi admirăm realizările oamenilor de știință. Ziua de 14 septembrie când racheta sovietică a ajuns în lună e o piatră de hotar în istoria științei și a omenirii. Noi felicităm din tot sufletul pe oamenii sovietici pentru această măreață realizare.

Tot așa de însemnată e și ziua de 15 septembrie, când premierul sovietic N. S. Hrușciiov a sosit în vizită în S.U.A. Această vizită a fost

salutată de toate popoarele iubitoare de pace, ca începutul destinderii internaționale, al coexistenței pașnice, al nădejdlor că se va ajunge la dezarmare generală și totală, așa cum a spus N. S. Hrușciiov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Amintește apoi despre realizările Mitropolitului A. Șaguna, care a pus bazele solide ale acestui Institut Teologic, și despre desăvârșitorul acestor realizări, Mitropolitul N. Bălan, care a format dascăli luminați pentru institut și a ridicat prestigiul acestei școli până la rang universitar.

Recomandă studenților teologi disciplina. În istorie popoarele s-au impus prin disciplină, nu prin anarhie. Popoarele Uniunii Sovietice au ajuns într-un stadiu așa de înaintat pentru că și-au însușit o disciplină de gândire, în muncă, în toate sectoarele de activitate. V-am dat acest exemplu, ca și voi să îiți disciplinați peste tot: în gândire, la studiu, la rugăciune, la masă, la meditații, față de profesorii voștri, în discuții, în călătorie, acasă, în contactul cu oamenii din orașul nostru. Voi sînteți priviți ca viitori slujitori ai altarelor. Dacă nu veți avea disciplină în toate acestea și multe altele, munca voastră din acest Institut este zadarnică. Îndeamnă pe studenții teologi să se comporte așa încît să poată fi mîine ca slujitori ai Bisericii „lumina lumii și sarea pămîntului” cum zice Mîntuitorul. Să folosească fiecare zi: ziua de ieri n-o mai ai, cea de mîine va veni, dar ziua de azi o ai ca să-ți faci datoria. Studenții teologi să fie pămîntul cel bun, în care sămînta cea bună aruncată de profesori, să încolțească, să crească și să rodească spre bucuria Bisericii și mulțumirea fiecăruia, ca ei să devină buni slujitori ai altarelor și buni cetățeni ai patriei noastre scumpe, Republica Populară Romînă. Urează profesorilor, studenților și preoților cursiști spor la muncă în noul an școlar, ce se deschide sub cele mai frumoase perspective de destindere internațională și coexistență pașnică.

Exprimă recunoștință față de I. P. S. mitropolit Nicolae, care din binecuvîntate pricini n-a putut fi de față la serbarea noastră, dar cu sufletul e alături de noi, ca părintele nostru al tuturor, care veghiaza la buna desfășurare a activității acestui Institut.

Asigură Departamentul Cultelor că vom munci pentru o viață mai bună, pentru înfrățirea între culte și cu minoritățile naționale.

Corul studenților teologi, sub conducerea P. C. prof. Gh. Șoima, a executat: Imnul R.P.R. un Psalm și imnul F.M.T.D.

Așa a început un nou an de muncă la Institutul Teologic Universitar-Sibiu.

N. M.

50 milioane volume

În trecut, România se situa în rîndul țărilor europene cu cele mai puține biblioteci publice.

Pînă la eliberare, în țară existau aproximativ 5.000 de biblioteci, majoritatea în școli și în câteva mari orașe. În anul 1934, din lipsă de fonduri, Academia Romînă era aproape nevoită să-și închidă biblioteca.

În anii puterii populare a fost creat un sistem de biblioteci cuprinzînd peste 39.000 de unități-biblioteci centrale, universitare, speciale, școlare și publice — cu aproximativ 50 de milioane de volume. Dacă în 1938 la sate exista o bibliotecă la 6.000 de locuitori, adică o carte la 22 locuitori (2.004 biblioteci totalizînd 565.328 volume) astăzi în mediul rural funcționează circa 13.000 de biblioteci publice cu 16.500.000 de volume. Anul trecut bibliotecile sătești au însușit peste 1.700.000 de cititori.

Datorită extinderii rețelei de biblioteci și a unei bogate activități editoriale, cartea a devenit în anii regimului democrat-popular un prieten nedespărțit un sfătător permanent al milioane de oameni ai muncii din țara noastră.

Eu cred în biruința păcii!

*Eu cred în biruința Păcii,
În contra urii satanești
A celor ce urzesc din umbră
Perfide planuri tilhărești.*

*Eu cred în biruința Păcii,
Și a domniei ei pe glob,
Căci Pacea-nseamnă Libertatea
În care nimeni nu e rob.*

*Eu cred în biruința Păcii,
Cum cred în Cel ce-a spus cîndva:
„Eu pacea Mea vă las azi vouă,
Rămîneți deci în Pacea Mea”!*

*Eu cred în biruința Păcii,
Cum cred în soare, în lumină,
În floare-n suflet, în atom
Și-n zorul muncii de albină!*

*Eu cred în biruința Păcii,
Căci crezul mi-l împărțasesc
Nenumărate milioane
De pe-ntreg globul pămîntesc!*

*Eu cred în biruința Păcii,
Și a-nfrățirii-ntre popoare,
Căci Dumnezeu e Domnul păcii
Și-a lui tărie margini n-are!*

Pr. Nicolae Gh. Lungu

Vizita arhierescă la mănăstirea Bodrog

Mănăstirea Hodoș-Bodrog una din vechile noastre așezăminte mănăstirești, cu frumoase tradiții, lăcaș în care și-au depus votul monahicesc mulți dintre ierarhii ardeleni, a fost pentru a doua oară vizitată în cursul acestui an, de P. S. Sa Dr. Andrei Magieru, episcopul Aradului.

Atît în prima vizită din martie, precum și cea din mai a. c., după ce a înălțat rugăciuni de preamărire Tatălui Ceresc, s-a interesat în de aproape de viața obștei, dînd sfaturi și îndemnuri atît în ceea ce privește partea sufletească, cit și în cele ale gospodăriei, insistînd asupra îndeplinirii la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole.

Omule, fii cinstit în viață!

Era odată un păstor de capre. Ducea o viață modestă dar cinstită. Într-o zi el a văzut un om care eșia din pădure; acesta fusese deja condamnat de cîteva ori la închisoare pentru furtașag, un mare păcat care pune stăpînire pe unii oameni în viață. Acest hoț osîndit a luat cuvîntul și i-a zis păstorului de capre, în chipul acesta: — „Ia ascultă.....! Meșteșugul meu este cu mult mai bănos decît al tău. Dacă tu ai bunăvoință să intri în serviciul meu, o să ajungi repede bogat și o să trăiești în lux și desfătări”.

Păstorul cel tînăr a luat cuvîntul și i-a răspuns: — „Eu nu vreau să-mi iau acest angajament. Mie îmi place mai mult să rămîn cîstît în viața mea; iubesc mai degrabă cînsăta decît să-mi fac o bună stare prin nelegiuire, prin furt. A fura e tot ce poate fi mai urît. Fapta aceasta rea e pedepsită de legile omenești și chiar de legile dumnezeiești, căci Decalogul zice: — „Să nu fur!” Eu vreau mai bine să muncesc cîstît, decît să-mi pățea onoarea, să-mi pingăresc mîinile și sufletul cu fapte rele și urite, de furtașag. Muncesc ca păstor și sint mulțumit să-mi cîștig o piine cu cînsăta”.

Și zicînd aceste cuvinte n-a mai stat de vorbă cu acel tilhar, ci s-a dus după caprele lui ce pășteau pe izlazul comun.

Învățătură pentru toți. Cînsăta e o virtute aleasă, de mare preț, cu care trebuie să ne împodobim sufletul și viața noastră cea de toate zilele. Omul muncitor, cîstît, pe pămînt are parte de toate bunătățile pămîntului și nu duce lipsă de nimic cît trăiește în lume. Munca cîstită este o comoară de mare valoare pe fața pămîntului. Iar hoția e o necinste și un mare păcat. De acest șarpe, plin de veninul morții, să ne ferim și să fugim cît mai departe de el; căci cei răufăcători au parte aici de pușcărie și dincolo de osînda cea veșnică. Deci ia aminte, dragul meu cititor și spune și altora!

Pr. V. A. Basarabiu